

บทที่ ๔

สรุปผลการวิจัยและเสนอแนะ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้ภาษาในคาบวิชาภาษาอังกฤษเพื่อให้นักเรียนเข้าใจให้เกิดการกระทำและความเชื่อถือ จากข้อมูลคาบวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนจาก ๑๒ พรรคการเมืองที่ปราศรัยหาเสียง ณ อาคารนิมิตร์ สนามกีฬาแห่งชาติ ในการเลือกตั้งทั่วไป เมื่อวันที่ ๑๓ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๓๕ ผลของการศึกษาสรุปได้ว่าการใช้ภาษาเพื่อแสดงเจตนาให้นักเรียนเข้าใจในคาบวิชาภาษาอังกฤษ ได้แก่ การใช้ถ้อยคำสำนวน การเปรียบเทียบ และการใช้อรรถพจน์

การใช้ถ้อยคำสำนวน แบ่งออกได้ ๕ ประการตามเจตนาในการสื่อสาร ได้แก่

๑. การใช้ถ้อยคำสำนวนแสดงความน่าเชื่อถือ
๒. การใช้ถ้อยคำสำนวนแสดงความสำคัญของผู้ฟัง
๓. การใช้ถ้อยคำสำนวนเร้าความสนใจ
๔. การใช้ถ้อยคำสำนวนแสดงการขอร้องอ่อนน้อม
๕. การใช้ถ้อยคำสำนวนแสดงการขอบคุณ

๑. การใช้ถ้อยคำสำนวนแสดงความน่าเชื่อถือ แบ่งออกได้เป็น ๕ ประการ
ได้แก่

- ๑.๑ การใช้ถ้อยคำสำนวนแสดงความน่าเชื่อถือของผู้สมัคร
- ๑.๒ การใช้ถ้อยคำสำนวนแสดงความน่าเชื่อถือของนโยบาย
- ๑.๓ การใช้ถ้อยคำสำนวนแสดงความน่าเชื่อถือของการดำเนินงาน
- ๑.๔ การใช้ถ้อยคำสำนวนแสดงความน่าเชื่อถือของข้อมูลที่น่าเสนอ

๑.๑ การใช้ถ้อยคำสำนวนแสดงความน่าเชื่อถือของผู้สมัคร ได้แก่ การใช้ถ้อยคำสำนวนแสดงความรู้และระดับการศึกษา การใช้ถ้อยคำสำนวนแสดงประสบการณ์และผลงาน และการใช้ถ้อยคำสำนวนแสดงอุปนิสัยและบุคลิกลักษณะ

๑.๑.๑ การใช้ถ้อยคำสำนวนแสดงความรู้และระดับการศึกษา ได้แก่ การใช้คำ และ วลี

คำที่แสดงความรู้และระดับการศึกษา ได้แก่ คำนาม และ คำกริยา

คำนาม จะเป็นคำนามแสดงระดับการศึกษาและสาขาวิชา คำนามแสดงสถานที่หรือสถาบันการศึกษา และคำนามแสดงความรู้และสติปัญญา

คำนามแสดงระดับการศึกษาและสาขาวิชา จะเป็นคำนามแสดงการศึกษาตั้งแต่ระดับอุดมศึกษาขึ้นไป และแสดงสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับการบริหารและการปกครองประเทศ หรือเป็นสาขาวิชาที่ได้รับยกย่องว่าผู้ที่สำเร็จการศึกษาเป็นผู้มีสติปัญญาเป็นเลิศ

คำนามแสดงสถานที่มักจะเป็นสถานที่ในต่างประเทศ คำนามแสดงสถาบันการศึกษาจะเป็นสถาบันการศึกษาที่มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับว่าผู้ที่สำเร็จการศึกษาเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถทั้งในประเทศและต่างประเทศ

คำนามแสดงความรู้และสติปัญญา จะเป็นคำนามที่เป็นภาษาต่างประเทศและเป็นภาษาอังกฤษเท่านั้น

คำกริยา จะเป็นคำกริยาแสดงความรู้ คำกริยาที่ใช้เป็นภาษาต่างประเทศและเป็นภาษาอังกฤษเท่านั้น

วลีที่แสดงความรู้และสติปัญญา ได้แก่ นามวลี และ

กริยาวลี

นามวลี จะเป็นนามวลีแสดงว่าสำเร็จการศึกษาจาก

ต่างประเทศ

กริยาวลี จะเป็นกริยาวลีแสดงความรู้และสติปัญญาซึ่งมัก

จะมีความหมายว่ามีความรู้ มีสติปัญญา และแสดงว่ามีความรู้ภาษาอังกฤษดี

๑.๑.๒ การใช้ถ้อยคำสำนวนแสดงประสบการณ์และผลงาน ได้แก่

การใช้คำ และ วลี

คำที่แสดงประสบการณ์และผลงาน ได้แก่ คำนาม แสดง

ตำแหน่ง ซึ่งอาจเป็นตำแหน่งในพรรคการเมืองหรือตำแหน่งในการบริหารบ้านเมือง

วลีที่แสดงประสบการณ์และผลงาน ได้แก่ นามวลี แสดง

ตำแหน่ง นามวลีแสดงความเชี่ยวชาญ และนามวลีแสดงผลงาน นามวลีเหล่านี้มักจะมีส่วนขยาย แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับสาขา การงาน ปริมาณ สถานที่ หรือปริมาณและสถานที่อยู่ด้วย

๑.๑.๓ การใช้ถ้อยคำสำนวนแสดงอุปนิสัยและบุคลิกลักษณะ ได้แก่

การใช้คำ กลุ่มคำ วลี และ ประโยค

คำที่แสดงอุปนิสัยและบุคลิกลักษณะ ได้แก่ คำนาม คำ

กริยา และ คำเสริม

คำนาม จะเป็นคำนามแสดงความซื่อสัตย์ คำนาม แสดง

ความมั่นคง คำนาม แสดงความมุ่งหวังตั้งใจ และ คำนาม แสดงความพร้อม

คำกริยา จะเป็นคำกริยาแสดงความซื่อสัตย์ คำกริยา
แสดงความกล้าหาญ คำกริยาแสดงความมั่นคง คำกริยาแสดงความมุ่งหวังตั้งใจ คำกริยา
แสดงความจริงจัง คำกริยาแสดงความพร้อม และคำกริยาแสดงความสุภาพ

คำเสริม จะเป็นคำเสริมที่เป็นคำลงท้ายแสดงความ
สุภาพ

กลุ่มคำที่แสดงอุปนิสัยและบุคลิกลักษณะ จะเป็นกลุ่มคำที่
ใช้แสดงความจริงจัง และกลุ่มคำแสดงความพร้อม

วลีที่แสดงอุปนิสัยและบุคลิกลักษณะ ได้แก่ นามวลี และ
กริยาวลี

นามวลี จะเป็นนามวลีแสดงความเสียสละ และนามวลี
แสดงความพร้อม

กริยาวลี จะเป็นกริยาวลีแสดงความซื่อสัตย์ กริยาวลี
แสดงความจริงใจ กริยาวลีแสดงความเสียสละ กริยาวลีแสดงความกล้าหาญ กริยาวลีแสดง
ความมุ่งหวังตั้งใจ กริยาวลีแสดงความพร้อม และกริยาวลีแสดงความสุภาพอ่อนน้อม

ประโยคที่แสดงอุปนิสัยและบุคลิกลักษณะ ได้แก่ ประโยค
ความรวมแสดงความซื่อสัตย์

๑.๒ การใช้ถ้อยคำสำนวนแสดงความน่าเชื่อถือของนโยบาย แบ่งออกเป็น ๒
ประการ ได้แก่

๑.๒.๑ การใช้ถ้อยคำสำนวนแสดงว่านโยบายมีประโยชน์ ได้แก่
การใช้วลี และ ประโยค

วลีที่แสดงว่านโยบายมีประโยชน์ ได้แก่ กริยาวลี ซึ่งอาจจะระบุประโยชน์อย่างกว้าง ๆ หรือระบุอย่างชัดเจนโดยมีส่วนขยายแสดงรายละเอียดของประโยชน์และผู้ที่ได้รับประโยชน์นั้น

ประโยคที่แสดงว่านโยบายมีประโยชน์ ได้แก่ ประโยคความรวม และ ประโยคซับซ้อน ซึ่งจะแสดงรายละเอียดของประโยชน์และผู้ที่ได้รับประโยชน์นั้นอย่างชัดเจน

๑.๒.๒ การใช้ถ้อยคำสำนวนแสดงว่านโยบายปฏิบัติได้จริง ได้แก่ การใช้นามวลี นามวลีที่ใช้แสดงให้เห็นว่าเป็นนโยบายที่ได้ศึกษามาเป็นอย่างดี และมักจะแสดงผลงานหรือรางวัลที่ได้รับอันเนื่องมาจากผลงานดีเด่นซึ่งเกิดจากนโยบายของพรรค

๑.๓ การใช้ถ้อยคำสำนวนแสดงความน่าเชื่อถือของการดำเนินงาน แบ่งออกได้เป็น ๒ ประการ ได้แก่

๑.๓.๑ การใช้ถ้อยคำสำนวนแสดงการดำเนินงานที่ถูกต้อง ได้แก่ การใช้คำ และ วลี

คำที่แสดงการดำเนินงานที่ถูกต้อง ได้แก่ คำกริยา ที่เกี่ยวกับการรู้ การคิด และการศึกษาวิเคราะห์

วลีที่แสดงการดำเนินงานที่ถูกต้อง ได้แก่ นามวลี และ กริยาวลี

นามวลี จะเป็นนามวลีที่แสดงวิธีการทำงานที่ถูกต้อง และมีการวางแผนการทำงาน

กริยาวลี จะเป็นกริยาวลีที่แสดงวิธีการทำงานที่ถูกต้อง

๑.๓.๒ การใช้ถ้อยคำสำนวนแสดงการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพ ได้แก่ การใช้วลี

วลีที่แสดงการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพ ได้แก่ กริยา วลี ซึ่งแสดงให้เห็นวิธีการทำงานที่รวดเร็ว ละเอียดยรอบคอบเอาใจใส่และติดตามผลการทำงานอย่างต่อเนื่อง

๑.๔ การใช้ถ้อยคำสำนวนแสดงความน่าเชื่อถือของข้อมูลที่นำเสนอ แบ่งออกเป็น ๒ ประการ ได้แก่

๑.๔.๑ การใช้ถ้อยคำสำนวนที่แสดงว่าข้อมูลเป็นความจริง ได้แก่ การใช้คำ วลี และ ประโยค

คำที่แสดงว่าข้อมูลเป็นความจริง ได้แก่ คำนาม และ คำกริยา

คำนาม จะเป็นคำนามที่มีความหมายเกี่ยวกับความจริง

คำกริยา จะเป็นคำกริยาแสดงประสบการณ์ที่แสดงให้เห็นว่าผู้ปราศรัยและผู้ฟังเป็นผู้ประสบข้อมูลนั้นด้วยตัวเอง

วลีที่แสดงว่าข้อมูลเป็นความจริง ได้แก่ กริยาวลี ที่แสดงว่าผู้ปราศรัยและผู้ฟังเป็นผู้ประสบข้อมูลนั้นด้วยตัวเอง

ประโยคที่แสดงว่าข้อมูลเป็นความจริง จะเป็นประโยคที่มีประโยคหลายลักษณะต่อเนื่องกัน อาจเป็นประโยคความเดียว ประโยคความรวม ประโยคความซ้อน และ ประโยคซับซ้อน ที่แสดงการอ้างอิงและใช้หลักฐานสนับสนุนให้ข้อมูลน่าเชื่อถือ

๑.๔.๒ การใช้ถ้อยคำสำนวนที่แสดงว่าข้อมูลมีความชัดเจน แบ่งออกเป็น ๓ ประการ ได้แก่

๑.๔.๒.๑ การใช้ถ้อยคำสำนวนแสดงตัวอย่าง ได้แก่ การใช้คำ วลี และ ประโยค

คำที่แสดงตัวอย่าง ได้แก่ คำกริยา และ คำเชื่อม

วลีที่แสดงตัวอย่าง ได้แก่ นามวลี และ กริยาวลี

ประโยคที่ใช้แสดงตัวอย่าง ได้แก่ ประโยคความเดียว ประโยคความรวม ประโยคความซ้อน และ ประโยคซับซ้อน

๑.๔.๒.๒ การใช้ถ้อยคำสำนวนแสดงการอธิบายหรือให้รายละเอียด ได้แก่ การใช้ประโยค

ประโยคที่ใช้แสดงการอธิบายหรือให้รายละเอียด ได้แก่ ประโยคความรวมและประโยคซับซ้อน

๑.๔.๒.๓ การใช้ถ้อยคำสำนวนแสดงเหตุผล ได้แก่ การใช้ประโยค

ประโยคที่ใช้แสดงเหตุผล ได้แก่ ประโยค

ความรวม และ ประโยคซับซ้อน

๒. การใช้ถ้อยคำสำนวนแสดงความสำคัญของผู้ฟัง แบ่งออกเป็น ๓ ประการ ได้แก่

๒.๑ การใช้ถ้อยคำสำนวนแสดงความเคารพยกย่องผู้ฟัง ได้แก่ การใช้คำ
กลุ่มคำ และ วลี

คำที่แสดงความเคารพยกย่องผู้ฟัง ได้แก่ คำนาม คำกริยา และ คำ
เสริม

คำนาม จะเป็นคำนามที่เป็นคำบอกบุรุษที่แสดงความสุภาพและแสดง
ความเคารพยกย่อง

คำกริยา จะเป็นคำกริยาที่แสดงการบอกกล่าวอย่างสุภาพ

คำเสริม จะเป็นคำเสริมที่ใช้เป็นคำลงท้ายแสดงความสุภาพ

กลุ่มคำที่แสดงความเคารพยกย่องผู้ฟัง จะเป็นกลุ่มคำกริยาแสดง
การบอกกล่าวอย่างสุภาพ

วลีที่แสดงความเคารพยกย่องผู้ฟัง ได้แก่ นามวลีที่ใช้เรียกและ
ใช้แทนผู้ฟังซึ่งแสดงความเคารพยกย่อง

๒.๒ การใช้ถ้อยคำสำนวนแสดงความเป็นพวกเดียวกัน ได้แก่ การใช้คำ
และ วลี

คำที่แสดงความเป็นพวกเดียวกัน ได้แก่ คำนาม คำกริยา คำขยาย
และ คำเสริม

คำนาม จะเป็นคำนามที่เป็นคำบอกบุรุษที่ ๑ พหูพจน์ซึ่งรวมผู้พูดกับผู้ฟัง
คำเรียกญาติ และคำนามที่เป็นภาษาถิ่น

คำกริยา จะเป็นคำกริยาที่เป็นภาษาถิ่น

คำขยาย จะเป็นคำขยายที่เป็นภาษาถิ่น

คำเสริม จะเป็นคำเสริมที่เป็นภาษาถิ่น

วลีที่แสดงความเป็นพวกเดียวกัน ได้แก่ นามวลีที่ใช้เรียกหรือใช้แทน
ผู้ฟังเพื่อแสดงความเป็นพวกเดียวกัน

๒.๓ การใช้ถ้อยคำสำนวนแสดงความเคารพยกย่องและแสดงความเป็นพวก
เดียวกัน ได้แก่ การใช้กลุ่มคำ และ วลี

กลุ่มคำที่แสดงความเคารพยกย่องและแสดงความเป็นพวกเดียวกัน
ได้แก่ กลุ่มคำนามที่ใช้เรียกและใช้แทนผู้ฟัง เพื่อแสดงความเคารพยกย่องและเป็นพวกเดียวกัน

วลีที่แสดงความเคารพยกย่องและแสดงความเป็นพวกเดียวกัน
ได้แก่ นามวลีที่ใช้เรียกและใช้แทนผู้ฟัง เพื่อแสดงความเคารพยกย่องและเป็นพวกเดียวกัน

๓. การใช้ถ้อยคำสำนวนเร้าความสนใจ แบ่งออกเป็น ๓ ประการ ได้แก่

๓.๑ การใช้ถ้อยคำสำนวนเรียกหรือทักทายผู้ฟัง ได้แก่ การใช้วลี

วลีที่ใช้เรียกหรือทักทายผู้ฟัง ได้แก่ นามวลี ที่แสดงความเคารพยกย่อง และเป็นพวกเดียวกัน

๓.๒ การใช้ถ้อยคำสำนวนระบุดังผู้ฟัง ได้แก่ การใช้คำ กลุ่มคำ และ วลี

คำที่ใช้ระบุดังผู้ฟัง ได้แก่ คำนาม ที่ระบุอาชีพ เพศและวัยของผู้ฟัง

กลุ่มคำที่ใช้ระบุดังผู้ฟัง ได้แก่ กลุ่มคำนาม ที่ระบุภาค ระบุจังหวัด หรือเขตเลือกตั้ง และระบุอาชีพของผู้ฟัง

วลีที่ใช้ระบุดังผู้ฟัง ได้แก่ นามวลี ที่ระบุภาค ระบุจังหวัดหรือเขตเลือกตั้ง ระบุอาชีพ ระบุเพศ และลักษณะเฉพาะบางประการของผู้ฟัง

๓.๓ การใช้ถ้อยคำสำนวนแสดงความเป็นกันเอง ได้แก่ การใช้คำ กลุ่มคำ วลี และ ประโยค

คำที่แสดงความเป็นกันเอง ได้แก่ คำนาม คำกริยา คำขยาย คำเสริม และ คำเชื่อม

คำนาม จะเป็นคำนามที่เป็นคำเดี่ยวที่เป็นภาษาพูด และคำซับซ้อนซึ่งมีทั้งคำซ้อนและคำเสริมสร้อย

คำกริยา จะเป็นคำกริยาที่เป็นคำเดี่ยวที่เป็นภาษาพูด และคำซับซ้อนซึ่งมีทั้งคำซ้อนและคำเสริมสร้อย

คำขยาย จะเป็นคำขยายที่เป็นภาษาพูด

คำเสริม จะเป็นคำเสริมที่เป็นภาษาพูด

คำเชื่อม จะเป็นคำเชื่อมที่เป็นภาษาพูด

กลุ่มคำที่แสดงความเป็นกันเอง จะเป็นกลุ่มคำที่เป็นภาษาพูด

วลีที่แสดงความเป็นกันเอง ได้แก่ กริยาวลี ที่เป็นภาษาพูด

ประโยคที่แสดงความเป็นกันเอง ได้แก่ ประโยคซับซ้อนอยู่ในรูปแบบ

ของบทสนทนา

๓.๔ การใช้ถ้อยคำสำนวนที่สื่อความหมายเกี่ยวกับความรุนแรง ได้แก่
การใช้คำ และ วลี

คำที่สื่อความหมายเกี่ยวกับความรุนแรง ได้แก่ คำนาม และ
คำกริยา

วลีที่สื่อความหมายเกี่ยวกับความรุนแรง ได้แก่ นามวลี และ
กริยาวลี

๓.๕ การใช้ถ้อยคำสำนวนแสดงการเน้นย้ำ จะเป็นการกล่าวซ้ำคำ กลุ่มคำ
วลี และ ประโยค ซึ่งมีทั้งการกล่าวซ้ำทั้งหมดและซ้ำบางส่วน

๓.๖ การใช้ถ้อยคำสำนวนแสดงการถาม-ตอบ ได้แก่ การใช้ประโยค ซึ่งอาจ
จะเป็นประโยคถามที่ไม่มีคำตอบ หรือประโยคถามที่มีประโยคตอบด้วย

ประโยคถาม ได้แก่ ประโยคความเดียว ประโยคความรวม และ ประโยคความซ้อน

ประโยคถาม-ตอบ ได้แก่ ประโยคความเดียว และ ประโยคซับซ้อน

๓.๗ การใช้คำประพันธ์ คำประพันธ์ที่ใช้ในการปราศรัยหาเสียงเป็นคำประพันธ์ประเภทกลอนเท่านั้น และไม่ใช่นิพนธ์ที่กวีประพันธ์ไว้ อาจเป็นกลอนที่ผู้ปราศรัยแต่งขึ้นเอง การเลือกใช้คำประพันธ์ประเภทกลอนในการปราศรัย เพราะเป็นคำประพันธ์ที่คนทั่วไปรู้จักและคุ้นเคยผู้ฟังสามารถเข้าใจได้ง่าย

๔. การใช้ถ้อยคำสนวนแสดงการขอร้องอ้อนวอน ได้แก่ การใช้คำ และ วลี

คำที่ใช้แสดงการขอร้องอ้อนวอน ได้แก่ คำกริยา ที่แสดงการขอร้องอ้อนวอน เพื่อขอความร่วมมือจากผู้ฟัง

วลีที่ใช้แสดงการขอร้องอ้อนวอน ได้แก่ กริยาวลี ที่แสดงการขอร้องอ้อนวอน เพื่อขอความเห็นใจและขอความร่วมมือจากผู้ฟัง

๕. การใช้ถ้อยคำสนวนแสดงการขอบคุณ ได้แก่ การใช้คำ และ วลี

คำที่แสดงการขอบคุณ ได้แก่ คำนาม และ คำกริยา

คำนาม จะเป็นคำนามแสดงการขอบคุณผู้ฟัง ที่สนับสนุนและให้กำลังใจแก่ผู้ปราศรัยและพรรค

คำกริยา จะเป็นคำกริยาแสดงการขอบคุณรัฐบาล ที่ให้โอกาสผู้สมัครรับเลือกตั้งจากพรรคการเมืองทุกพรรคได้ปราศรัยหาเสียงจากสื่อมวลชน

วลีที่ใช้แสดงการขอบคุณ ได้แก่ กริยาวลี จะเป็นกริยาวลีที่แสดงการขอบคุณ ผู้ที่สนับสนุนและให้กำลังใจแก่ผู้ปราศรัยและพรรค และแสดงการขอบคุณรัฐบาลในการดำเนินงาน ที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชน

การเปรียบเทียบ แบ่งออกได้เป็น ๒ ประการ ได้แก่ การเปรียบเทียบ และ การเปรียบเทียบต่าง

๑. การเปรียบเทียบ เป็นการเปรียบเทียบโดยใช้ถ้อยคำสาธยายแสดงการเปรียบเทียบ ซึ่งอาจเป็นคำ กลุ่มคำหรือวลีแสดงการเปรียบเทียบ และจะเปรียบเทียบได้หลายลักษณะ ได้แก่ การเปรียบกับบุคคล การเปรียบกับสัตว์หรือสิ่งชั่วร้าย การเปรียบกับวัตถุสิ่งของหรือสิ่งที่เป็นธรรมชาติ การเปรียบกับเหตุการณ์หรือสถานการณ์ และการเปรียบกับสถานที่

๒. การเปรียบเทียบต่าง เป็นการเปรียบเทียบโดยใช้ถ้อยคำสาธยายแสดงการเปรียบเทียบ ซึ่งอาจเป็นคำ กลุ่มคำ หรือวลีแสดงการเปรียบเทียบ และการใช้ตัวเลขที่แสดงความแตกต่างและจะเปรียบกับสิ่งเดียวกันที่มีความแตกต่างกันทางด้านสภาพและจำนวนของสิ่งนั้น

การใช้อุพจน์ แบ่งออกได้เป็น ๔ ประเภท ได้แก่

๑.๑ การใช้คำขวัญ คำขวัญที่ใช้จะเป็นคำขวัญของบุคคล คำขวัญของพรรคการเมือง หรือเป็นคำขวัญที่ใช้ในการรณรงค์เลือกตั้งของหน่วยงานราชการ ผู้ปราศรัยใช้คำขวัญเพื่อให้คำปราศรัยน่าสนใจ

๑.๒ การใช้สำนวน คำพังเพย สำนวนที่ใช้จะเพิ่มเติมข้อความให้เข้ากับเนื้อหาของคำปราศรัย ส่วนคำพังเพยจะใช้แสดงความหมายของสิ่งที่กล่าวถึงทันที เพื่อย้ำความหมายของสิ่งที่กล่าวถึงนั้นให้ชัดเจนและน่าสนใจ

๑.๓ การใช้คำกล่าว คำกล่าวที่ใช้จะเป็นคำกล่าวของบุคคลที่อาจจะบุหรือไม่ระบุที่มาของคำกล่าวนั้น ผู้ปราศรัยใช้คำกล่าวเพื่อเสริมให้คำปราศรัยน่าเชื่อถือ

๑.๔ การใช้คำประพันธ์ คำประพันธ์ที่ยกมากล่าวจะเป็นบทกลอนที่มีผู้ประพันธ์ไว้แล้ว บทกลอนที่ผู้ปราศรัยเลือกมาเป็นบทกลอนที่มีความหมายดี และมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก บทกลอนที่ยกมาจะช่วยทำให้คำปราศรัยชัดเจนขึ้น และทำให้ผู้ฟังเกิดความประทับใจ

๑.๕ การใช้ข้อความในเอกสาร ข้อความในเอกสารที่ผู้ปราศรัยยกมากล่าวจะเป็นข้อความที่ระบุที่มา ทั้งในแง่ของผู้เป็นเจ้าของข้อความและในแง่ของสื่อ เช่น จดหมาย ผู้ปราศรัยยกข้อความมากล่าวเพื่อให้ข้อมูลที่เสนอน่าเชื่อถือและน่าสนใจ

ลักษณะการใช้ภาษาเพื่อแสดงเจตนาต่าง ๆ ในคำปราศรัยหาเสียงแสดงให้เห็นว่า ผู้ปราศรัยใช้ถ้อยคำสัพพชาน การเปรียบเทียบ และอุปมาอุปไมยสื่อความหมายที่ต้องการนำเสนอเพื่อให้คำปราศรัยน่าเชื่อถือและน่าใจ

ผู้ปราศรัยใช้ถ้อยคำสัพพชานแสดงความน่าเชื่อถือของผู้สมัคร นโยบาย และการดำเนินงานที่สะท้อนให้เห็นคุณสมบัติของนักการเมืองที่ดี คือจะต้องเป็นผู้มีความรู้ มีการศึกษาดี มีประสบการณ์และเป็นผู้ที่มีความซื่อสัตย์ ไม่คดโกง เสียสละเพื่อส่วนรวม จริงใจต่อประชาชนและประเทศชาติ มีความมุ่งหวังตั้งใจที่จะพัฒนาบ้านเมืองให้เจริญก้าวหน้า มีความจริงจังในการทำงาน มั่นคงในความคิดและอุดมการณ์ มีความพร้อมที่จะทำงานอยู่เสมอ และเป็นผู้ที่มีความสุภาพอ่อนน้อมรู้จักสำนึกในพระคุณของผู้อื่น อีกทั้งยังต้องมีวิธีการทำงานที่เป็นระบบ จะต้องศึกษาวิเคราะห์และวางแผนการทำงานอย่างเป็นลำดับขั้นตอน รวมถึงการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพและติดตามการทำงานอย่างต่อเนื่อง

ในการนำเสนอข้อมูลคำปราศรัยหาเสียงให้หน้าเชื่อถือ ผู้ปราศรัยใช้ถ้อยคำสัพพชานที่แสดงความจริง แสดงตัวอย่าง อธิบายหรือให้รายละเอียด รวมทั้งการแสดงผล ซึ่งทำให้ข้อมูลชัดเจนขึ้น

ผู้ปราศรัยแสดงความสำคัญของผู้ฟังด้วยการใช้ถ้อยคำสัพพชานที่แสดงความเคารพยกย่อง และแสดงความเป็นพวกเดียวกัน เพื่อให้ผู้ฟังรู้สึกว่าคุณปราศรัยยกย่องให้เกียรติและเห็นความสำคัญของตน

นอกจากนี้ ผู้บราศรียังมีวิธีที่ทำให้ผู้ฟังสนใจคำบราศรียด้วยการเรียกผู้ฟังเป็นระยะ ๆ ระบุกลุ่มผู้ฟังให้สนใจฟังคำบราศรียเป็นพิเศษ ใช้ถ้อยคำสำนวนที่แสดงความเป็นกันเองกับผู้ฟัง และใช้ถ้อยคำสำนวนที่สื่อความหมายเกี่ยวกับความรุนแรง นอกจากนี้ผู้บราศรียอาจใช้กลวิธีการ การกล่าวซ้ำ เพื่อเน้นย้ำข้อมูลที่ต้องการให้ผู้ฟังสนใจเป็นพิเศษ รวมทั้งการใช้ประโยคถาม-ตอบ และใช้คำประพันธ์ การใช้ถ้อยคำสำนวนเหล่านี้จะช่วยให้ผู้ฟังสนใจติดตามฟังคำบราศรียหาเสียง นั้นอย่างตั้งใจและไม่เบื่อ

เมื่อผู้บราศรียต้องการจะขอความเห็นใจหรือขอความช่วยเหลือจากผู้ฟังให้สนับสนุน และเลือกคนและผู้สมัครพรรค ผู้บราศรียก็จะใช้ถ้อยคำสำนวนที่แสดงการขอร้องอ่อนน้อม ขณะเดียวกันเมื่อผู้ฟังเกิดความมั่นใจแล้ว ผู้บราศรียก็จะใช้ถ้อยคำสำนวนแสดงความขอบคุณผู้ฟัง เพื่อให้ผู้ฟังเห็นว่าตนเป็นผู้มีมารยาทและสำนึกในพระคุณของผู้ฟัง

นอกจากจะใช้ถ้อยคำสำนวนดังกล่าวแล้วผู้บราศรียอาจใช้กลวิธีการเปรียบเทียบโดย เปรียบกับสิ่งที่ใกล้ตัวและผู้สมัครคู่แข่งรวมถึงการใช้ตัวเลขที่แสดงความแตกต่าง ทำให้ผู้ฟัง เข้าใจสิ่งที่ผู้บราศรียต้องการสื่อได้ชัดเจน นอกจากนี้ยังยกคำขวัญ สำนวน คำพังเพย คำกล่าว คำประพันธ์ และข้อความในเอกสารมาเสริมให้คำบราศรียน่าสนใจยิ่งขึ้น

การศึกษาข้อมูลคำบราศรียหาเสียง นอกจากจะได้ความรู้เกี่ยวกับการใช้ถ้อยคำสำนวน การเปรียบเทียบ และการใช้อุปมาอุปไมยแล้ว คำบราศรียหาเสียงยังสะท้อนให้เห็นค่านิยมของสังคม ไทยที่นิยมผู้ที่มีความรู้ มีการศึกษา โดยเฉพาะผู้ที่ศึกษาในต่างประเทศและมีความรู้ภาษาอังกฤษ เป็นอย่างดี หรือผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากสาขาวิชาหรือสถาบันการศึกษาที่มีชื่อเสียง นอกจากนี้ สังคมไทยยังนิยมยกย่องผู้ที่มีมารยาทดี มีสัมมาคารวะ สุภาพและอ่อนน้อมถ่อมตน อีกทั้งรู้จักสำนึก ในบุญคุณของผู้ที่มีคุณต่อตน ค่านิยมอีกประการหนึ่งคือการยึดถือระบบเครือญาติ ค่านิยมเหล่านี้ ผู้บราศรียได้นำมาใช้ในการบราศรียหาเสียงเพื่อโน้มน้าวชักจูงใจผู้ฟังให้เกิดความเชื่อถืออันจะ นำไปสู่การสนับสนุนคือการเลือกผู้บราศรียและผู้สมัครพรรคเดียวกับผู้บราศรียในที่สุด

ข้อเสนอแนะ

การปราศรัยหาเสียงยังมีแง่มุมอีกมากมายที่น่าสนใจ ผู้วิจัยศึกษาเฉพาะเรื่องการใช้ภาษาเพื่อแสดงเจตนาในการโน้มน้าวชักจูงใจเท่านั้น และเป็นการศึกษาจากข้อมูลคำปราศรัยหาเสียงโดยรวม มิได้เจาะจงที่พรรคการเมืองพรรคใดหรือนักการเมืองคนใดเป็นพิเศษ และมิได้เป็นการศึกษาเปรียบเทียบ ผู้วิจัยเห็นว่าพรรคการเมืองและนักการเมืองจะมีลีลาในการปราศรัยแตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงใคร่จะเสนอแนะผู้ที่สนใจให้ศึกษาเปรียบเทียบการใช้ภาษาของพรรคการเมืองหรือนักการเมือง หรือศึกษาการใช้ภาษาและลีลาในการปราศรัยของนักการเมืองที่มีชื่อเสียงคนใดคนหนึ่งอย่างละเอียด โดยใช้ทฤษฎีวิัจจนลีลาศาสตร์หรือภาษาศาสตร์เชิงสังคม ทั้งนี้เพื่อจะได้ทราบลักษณะเฉพาะในการใช้ภาษาและลีลาในการปราศรัยหาเสียงของนักการเมืองได้ดียิ่งขึ้น